

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De imperio Theodosii magni, & quo modo per Ascholium Tessalonicę
episcopum sacro Baptimate tinctus sit, & quid aduersus illos decreuerit,
qui ex præscripto Concilij Nicenii Religionem non propagarent.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

SOZOMENI HISTOR.

Iure iurando igitur in has conditiones dato, vniuersa ferme plebs ad concordiam rediit, paucis aliquot, inter quos Lucifer erat, adhuc obluctantibus, ob id, quod Meletius à diuersæ sectæ fautoribus ordinatus esset. His rebus ita per actis, Meletius Cōstantinopolim cōcessit, quo tempore & alijs Episcopis eodē congregatis necessarium visum est, ut Gregorius Nazianzo Constantinopolim traduceretur, & iusq; vrbis Episcopatus illi committeretur.

De imperio Theodosii magni, & quo modo per Ascholium Tessalonice episcopum sacro Baptismate tinctus sit, & quid aduersus illos decreuerit, qui ex præscripto Concilij Nicenæ Religionem non propagarent. CAPVT IIII.

SVb hoc tépus Gratianus, Alamánis Galatas occidentales adhuc infestatibus, ad paternā imperij sortē recessus est, quā ipsi fratriq; ipsius gubernandam reliquerat, cū prius Illyrios & Oriētis imperiū Theodosio cōmis̄set: Res autē illi ex voto cōtra Alamannos, vt & Theodosio cōtra Istrū accolētes Barbaros confecta est. Illos enim bello subegit, hos in amicitia populi Romani supplices recepit, à quibus acceptis obsidib⁹ firmata pace Thessalonicam venit. Ibi morbo correptus, cū per Ascholiū eius vrbis Episcopum fidei mysteria edoctus esset, Christo iniiciatus fuit, & conualuit: Ille enim cui id auitum erat, vt secundum Nicaenī Concilij præscripta Christum coleret, Ascholio delectabatur, qui hanc doctrinam tueretur: gaudebatq; tū sibi adiutorem contigisse bonum, & plane (vt numero dicā) ad quamvis officijs sacerdotalis functionem accōmodatū: gaudebat etiā Illyrios vniuersos ab Arriano dogmate esse synceros: Sciscitatus porrò de cæteris nationibus, cōperit ad Macedoniā usq; inter se se ecclesiās cōfertire, & oēs ex æquo cū Patre deū verbū & spiritū sanctū venerari, Reliquas deinceps illinc Orientē versus oēs tumultuari, ita vt populus in varias sectas distraheretur, maximē autē Cōstantinopoli: Cōsiderās igitur fore consilius, vt ipse prius suam de Religionē cōfessiō nē subditū suis

suis ederet, ne opprimere videretur eos, si repente, religio-
nem suscipiendā præciperet, nulla lege circumscriptā, legē
ex vrbe Thessalonica populo Constantinopolitano irro-
gauit: Considerabat enim istinc, velut ex arce totius impe-
rii etiam, reliquis vrribus breui tempore notum fore re-
scriptum suum. Eo autem declarabat, se velle, ut vniuersi
subditū eam religionem amplectentur, quam Petrus apo-
stolorum princeps Romanis ab initio tradidisset, quamq;
Catholici quoniam
tum temporis Damasus Romae, & Petrus Alexandriæ epi- Gabundi ut qui
scopus cōseruarent, & vt illorum duntaxat ecclesia dicere, heretici
tur catholica, qui Trinitatem diuinam equali honore co-
lerent, qui diuersum sentirent, eos hæreticos appellari, in-
testabiles esse, ac supplicio affici.

*De Gregorio Theologo, & quod illi ecclesias tra-
diderit Theodosius electo Demophilο & iis,
qui filium Patri consubstantialē non
esse docent. CAP. V.*

Hac lege lata, non multò post Constantinopolim ve-
nit: Tenebant autem illic adhuc ecclesias Arii secta-
tores, quibus præterat Demophilus: Gregorius verò
Nazianzenus præsidebat ijs, qui Trinitatē cōsubstantialē
profitebantur. Is in exigua quadam cellula cōctum suum
colligebat, quæ per quosdam suæ fidei homines tum ipsi,
tum ijs qui consimilem religionem amplectebātur, in do-
mum prælatoriam constructa erat. Sed eadem postea tem-
plum vrbis effecta fuit præ cæteris illustre, etque non so-
lum structuræ elegantia & maiestate, sed & euidenti quo-
qué diuinæ apparitionis utilitate conspicuum. Etenim di-
uina vis manifestè hic apparens, tum per se, tum per som-
nium sœpe, multis, qui & morbis & varijs rerum casibus af-
fligebantur opem tulit. Creditum autem est, hanc esse sa-
cram virginem Mariam Christi matrem. In huius enim
honorem templum extructum conspicitur. Porro hanç
ecclesiam Anastasian appellant (quod nomē resurrectionē
significat:) ob id ut ego quidem puto, quod Nicæni con-
cilij dogma Cōstantinopoli per diuersa docentiū potetiā
collapsum iam atq; (vt ita dicam) intermortuum, per Gre-

X iiij gοiij